

1. Ontvangen wat God geeft

*Worden niet vijf musjes verkocht voor
twee penningskens?
En niet één van die is voor God vergeten.*
- Onze Heere Jezus Christus, in Lukas 12:6

Dit boekje spreekt vrijwel uitsluitend over één aspect van gebed – smeekbeden. Dit verslag is een persoonlijk getuigenis over de betekenis van smeekbeden tot mijn hemelse Vader in de alledaagse crises van mijn leven.

Een vooraanstaand christelijk werker die enkele van deze getuigenissen in *The Sunday School Times* las, zei tegen me: ‘Als je de nadruk legt op het ontvangen van dingen van God, zoals jij doet, maak je het gebed te materieel.’ Volgens mij is dat ver bezijden de waarheid. God is mijn Vader, ik ben Zijn kind. Zelf ben ik blij als mijn kind me zoekt omdat hij het koud heeft, honger heeft, ziek is of bescherming nodig heeft; dat geeft vreugde! Bij mijn hemelse Vader is dat niet anders.

Vaak wordt het gebed omheind met allerlei menselijke regels. Ik ben ervan overtuigd dat God het gebed bedoeld heeft als iets eenvoudigs, iets natuurlijks. Het hoort zo'n voortdurend deel van ons geestelijk leven te zijn als de omgang tussen een kind en zijn ouders thuis. En zoals een groot deel van die omgang tussen kind en ouders eenvoudigweg bestaat uit vragen en ontvangen, zo is dat ook tussen ons en onze hemelse Vader.

Misschien ligt het meest gezegende aspect van dit vragen en ontvangen van God wel in de versterking van het geloof die plaatsvindt wanneer een specifiek verzoek ingewilligd is. Wat is nuttiger en bezielender dan een klinkend getuigenis van *wat God gedaan heeft?*

Een van mijn meest dierbare herinneringen is die aan een avond waarop een aantal vrienden in ons huis bijeen was. Het gesprek kwam op beantwoord gebed. Meer dan twee uur lang vertelden we elkaar het ene na het andere getuigenis van Gods heerlijke daden. De bezieling van die avond is nog steeds merkbaar in mijn leven.

Eens zei een christelijke voorganger tegen me: ‘Is het mogelijk dat de grote God van het heelal, de Maker van de mensheid, Hij Die over iedereen regeert, belang kan of wil stellen in zoiets onbeduidends als de garnering van een hoed, zoals jij beweert? Dat vind ik ronduit ongerijmd!’

Maar was het niet onze Heere Jezus Christus Die zei dat zelfs de haren van ons hoofd allemaal geteld zijn, dat niet één musje door God vergeten wordt, en dat onze hemelse Vader weet wat we nodig hebben voordat we tot Hem bidden? (zie Matth. 6:8, 10:29-31)

Het is waar dat niets te groot is voor Gods macht. Niet minder waar is de stelling dat niets te klein is voor Zijn liefde! Als we Gods Woord geloven, moeten we geloven – zoals Dan Crawford het zo schitterend uitdrukte – dat ‘de God van het oneindige ook de God van het oneindig kleine is’. Ja, Hij Die de baan van verpletterende ijsschot-

sen leidt, Hij hoort de roep van het jonge vosje en van de lemming in de sneeuw!¹

Misschien is er nog nooit een mooier getuigenis gegeven van Gods bereidheid om in iedere noodsituatie te helpen dan het getuigenis dat Mary Slessor gaf, toen iemand haar vroeg wat het gebed voor haar betekende. ‘Mijn leven’, schreef ze, ‘is één lang verhaal van beantwoorde gebeden; dagelijks, ja uur na uur. Gebed om lichamelijke gezondheid, gebed bij psychische overspannenheid, op wonderlijke manieren ontvangen leiding, fouten die voorkómen en gevaren die afgewend werden, vijandschap tegen het Evangelie die de kop ingedrukt werd, voedsel dat op precies het juiste moment geschonken werd, ja, voor alles wat te maken heeft met het leven en mijn gebrekkige dienst aan God. Met groot ontzag en verwondering kan ik getuigen: ik geloof dat God het gebed beantwoordt. *Ik weet dat God het gebed verhoort!*’

Men heeft mij weleens gevraagd: ‘Heeft God je altijd gegeven wat je Hem vroeg?’

O nee! Dat zou een grote onvriendelijkheid van Hem geweest zijn. Een voorbeeld. Als jonge vrouw smeekte ik drie jaar lang dat God een bepaald gebed zou inwilligen. Soms pleitte ik ervoor als voor het leven zelf, zo intens verlangde ik ernaar. Totdat God me zeer duidelijk liet zien dat dit gebed tegen Zijn wil inging. Ik onderwierp mijn wil aan die van Hem in deze zaak. Enkele maanden

1. Naar een citaat uit ‘The Rhyme of the Three Sealers’, een gedicht in *The Seven Seas* van Rudyard Kipling (1896).

later gaf God me iets wat oneindig beter was. Vaak heb ik Hem erom geprezen dat Hij me deze bede weigerde. Want had Hij hem ingewilligd, dan had ik nooit naar China kunnen komen.

We moeten ook bedenken dat veel van onze gebeden, ook al worden ze altijd gehoord, niet ingewilligd worden omdat we een bepaalde zonde koesteren, of vanwege ongelooft, of omdat we niet voldoen aan een van de andere Bijbelse voorwaarden voor gebedsverhoring. (Zie de Bijbelstudie achter in dit boekje.)

De nu volgende verhalen over verhoord gebed vormen beslist geen compleet verslag. Hoe zou dat ook mogelijk zijn, aangezien er al die vijftig jaren lang geen dagboek van bijgehouden is? Was dat wel gebeurd, dan konden boeken volgeschreven worden tot eer van Gods genade en macht in het verhoren van die talloze gebeden. Maar ook ik kan uit de grond van mijn hart zeggen: *Ik weet dat God het gebed verhoort!*

*He answered prayer: so sweetly that I stand
Amid the blessing of his wondrous hand
And marvel at the miracle I see,
The favours that his love hath wrought for me.
Pray on for the impossible, and dare
Upon thy banner this brave motto bear;
'My Father answers prayer.'*²

2. Rosalind citeert een couplet uit een gedicht van anonieme herkomst, 'God answered prayer'.

'Hij verhoorde mijn gebed; en wel op zo'n heerlijke manier, dat ik omringd word door de zegeningen van Zijn wonderbare hand
en me buitengewoon verwonder over het wonder dat ik zie, de gunsten die Zijn liefde voor mij gewerkt heeft.
Blijf bidden om het onmogelijke, en durf op uw banier deze wapenspreuk te dragen:
'Mijn Vader verhoort het gebed!'